

гжста и миризлива трѣва и захванаха сладко, сладко своя обѣдъ. Колкото лоша и да бѣде храната, горѣ на балкана, при бистрата студена вода, се струва по сладка и отъ захарѣта.

Като си починаха и попѣха, дѣцата се приготвиха да вървятъ. Пѣтьтъ имъ бѣ прѣзъ хубавата гора. Той приличаше на една голѣма алея. Върховетъ на дърветата се събрали и не даваха на слънцето да грѣе пѣтниците. Нашиятъ туристи се усѣщаха много весели и имъ се искаше тази пѣтека да нѣма свършване. Съ единъ гласъ отъ радост запѣха пѣсеньта: „Хубава си моя горо“. . . . Весели, много весели минути бѣха за тѣхъ!. . . .